

Kyläsanomat

2018 Vaarankylän kyläyhdistyksen kahdestoista tiedotuslehtinen
- Vaarankylän tapahtumia viime vuoden lopulta ja kuluvalta vuodelta.

Puheenjohtajan kynästä

Katsaus menneeseen ja kurkistus tulevaan...

Todella helteisen kesän jälkeen olemme lempeän syksyn kynnyksellä. On mukava palauttaa mieleen mitä onkaan tapahtunut kylällämme sitten viime numeron ilmestymisen jälkeen.

Pitkäjänteinen ja suunnitelmallinen työ kylällämme huomioitiin marraskuun lopulla Vaarantalolla pidetyssä Kylägaalassa nimeämällä Vaarankylä ”Vuojen kaenuulaeseksi kyläksi 2017” Kunniakirjojen lisäksi Maakuntahallitus palkitsi kylämme 1000 € rahasummalla. Kyläyhdistyksen johtokunta päätti tätä rahaa käyttää suoraan jäsenistön hyväksi mm sponsorioimalla teatteriretkä ja tarjoamalla juhannusjuhlan ja venetsialaisen illan tarjoilut.

Ekomuseohankkeeseen kirjattua kyläjuhlaa vietimme joulukuussa 2017 ja silloin paljastettiin Vaarankylän kylämonumentti. Se pystytettiin Halmetmäentien varteen vähän ennen Vaarantalolle kääntyvää liittymää. Monumentti ”Juuret Vaarankylässä” on kunnianosoitus ja muisto Vaarankylällä olleesta suksenvalmistuksen perinteestä, keskittymästä ja tehtaasta. Hankkeen päätösjuhlaa vietettiin Korpitien koululla. Tilaisuudessa luovutettiin kullekin kylälle kansio, johon on tulostettu hankkeessa nettiin tuotettu aineisto. Kansiota voi lainata Vaarantalolta.

Kyläyhdistyksen suuri ponnistus, Vaarantalonsisäisen ulkomaalaus saatiin ripeästi toteutettua kesäkuun aikana. Talkooporukkaa saapui runsaasti paikalle ja ilmain suosi mukavasti. Nyt talo näkyy tiellekin hienosti ”kasvonsa pesseenä”. Siitä suurkiitos kuuluu innokkaalle ja ahkeralle talkooporukalle! Suuremmista talkoista ilmoitetaan kaikille jäsenille, mutta pienemmät, lähinnä siivous ja muonitustalkoot ryhmälle, joka koostuu henkilöistä, jotka ovat ilmoittaneet mahdollisuudestaan osallistua talkoisiin. Pienemmän ryhmän kutsut laitetaan tekstiviestillä. Tällä hetkellä pienemmässä ryhmässä on 22 nimeä.

Vuoden 2018 toimintasuunnitelmaan lisättiin uutuutena juhannuksen ja venetsialaisten vietto. Ne ovat onnistuneet osoitus uudistumiskyvystä ja ennakkoluulottomuudesta, jota on iloksemme jäsenissämme. Niistä lisää toisaalla tässä lehdessä.

Kesäaika on ollut hiljaisempaa tilaisuuksien suhteen Vaarantalolla. Syksyn tullen varauksia on tullut runsaasti ja kansalaisopiston jumppapiiri on jälleen käynnistynyt. Jumppa on kaikille sopivaa ja rentoa yhdessä terveyden hyväksi tekemistä— tervetuloa mukaan!

Elämään kuuluvat suruviestit ja niiden jälkeen elämän uudelleen järjestäminen on tuonut muutoksia Vaarankylään. Meille on muuttanut lapsiperhe ja Viertolan talossa ja ympäristössä näkyvät elämän merkit luovat uskoa kylän tulevaisuuteen.

Kyläyhdistykseen on tänä vuonna tullut uusia jäseniä, jotka toivotamme tervetulleeksi.

Karaoke/sauna/biljardi illat ovat jatkuneet suosittuina kuukausittain. Viime syksynä valmistunut lentopallokenttä on otettu käyttöön ja koko kesäajan kentällä on pelattu sunnuntai-iltais. Pelaajia on ollut vaihtelevasti, kuitenkin niin, että peli on saatu aikaiseksi. Joskus on ollut pelaajia vaihtopenkilläkin. Pistelasku on ollut hieman haasteellista, kunnes loppukesästä saatiin ”vakituinen” pisteenlaskija kynän ja paperin kanssa kentän reunalle.

Pohjoispohjanmaan ja Kainuun Nuotan hallinnoimassa Rajaton verkosto-hankkeessa olemme kyläyhdistyksenä olleet oppimassa viestintää, videoneuvottelua ja webinaareja ja näin on valmistauduttu tulevaan maakuntahallinnon tuomaan palvelujen saatavuuteen netin kautta. Koulutus jatkuu ja asiasta kiinnostuneet voivat tulla mukaan.

Vähähiiliset kylät hankkeessa saatiin Vaarantalolle energiatiivistys, jossa todettiin kylätalon olevan energiankulutuksen käytön kannalta hyvässä kunnossa. Valaistus tulee vain vähitellen muuttua ledivaloiksi. Hankkeen matkalla Iloiseen Itä-Suomeen tutustuttiin mm olkipaaleista tehtyyn sekä kallion sisään kaivettuun kylätaloon ja moottorisahaveiston MM kisa-paikkaan.

Ennen vuoden vaihtumista tervetuloa vielä kyläläisten pikkujoulu/tanssi-iltaan ja tietenkin uudenvuoden vastaanottoon!

13.09.2018

Terttu Väisänen

Vuoden kaenuulaenen kylä 2017

Kyläyhdistyksen puolesta ”Vuoden kaenuulaesen kylän” palkinnon ottivat vastaa Pentti Leinonen, Raija Kyttälä, Terttu Väisänen ja Markku Väisänen. Kuvassa oikealla Kainuun Sanomien päätoimittaja Markus Pirttijoki, joka palkittiin Vuoden kaenuulaesena henkilönä.

Musiikista Kylägaalassa vastasi Musiikki Kaparee ja Juhlapuhujana oli kansanedustaja Marisanna Jarva.

Kainuun Nuotta yhteistyökumppaneineen järjesti Kainuun kylägaalan lauantaina 25.11. klo 12.00–16.00 Vaarantalolla Paltamossa. Gaalassa eri tahot palkitsivat ansioituneita kyliä tai kylien kehittämistä merkittäväällä tavalla edistäneitä toimijoita. Vaarankylä sai ”Vuoden kaenuulaenen kylä” arvon

Perusteluista Vuoden kyläksi Kainuun Nuotan toiminnanjohtaja Veli-Matti Karppinen lausui seuraavaa: ”Vaarankylä on erikoisuus Kainuun kyläkartalla sikäli, että sen kyläyhdistykseen kuuluu enemmän väkeä, kuin kylällä on asukkaita. Jäsenistöön kuuluu paljon poismuuttaneita ja muualla asuvia vaarankyläläisiä sekä lähiseutujen asukkaita. Aktiivinen kyläyhdistys järjestää lähes pari sataa tilaisuutta ja tapahtumaa vuosittain kylätalona toimivassa vanhassa koulurakennuksessa.

Vaarankylä on toteuttanut esimerkillistä kylätoimintaa hyvin pitkään ja laaja-alaisesti. Toimintaa on ylläpidetty pitkäjänteisesti ja suunnitelmallisesti vapaaehtoistyöllä, joka korostuu kaikissa kylän toiminnoissa hyvin vahvasti. Yhteisöllisyyden ja toisistaan huolehtimisen tuloksia ovat olleet lukuisat kylätahtumat. Juhlia on järjestetty, on kisailtu ja pidetty hauskaa läpi vuoden.

Kylän sielu on kylätalo. Tekemisen meininki ja yhteinen tahtotila kylällä ei voi syntyä ilman kylätaloa. Toiminta näkyy vahvasti ulospäin. Sen tuloksena on vetovoimainen kylä, johon viime vuosina on muuttanut uusia perheitä”

Yhteiskuvassa kaikki Kylägaalassa palkitut yhteisöt ja henkilöt. Oikealla Kalevi ja Aune Pylvänäinen, jotka palkittiin pitkäaikaisesta toiminnasta Paltamon seurakunnassa. Kuvat Hannu Mustosen

JUURET VAARANKYLÄSSÄ

Vaarankylän monumentti

Monumentilla tuodaan esille Vaarankylässä kukoistanutta kainuulaista pienteollisuutta. Monumentin paikkana Sutelankujan suu on vanha kylän risteyspaikka, josta muinoin on vapaan laidunnuksen aikaan kylän karja laskettu laitumelle ”Hukkalan syömmoahan”

Vaarankylässä Ahon, Hovin ja Vesalan miehet olivat tunnettuja suksiseppiä ja tämä pienteollisuuden haara jatkui aina 1970-luvulle saakka.

Ahon talon Heikkiset olivat suksentekijöitä neljässä polvessa. Vesalan Karjalaiset valmistivat suksia kolmen sukupolven ajan. Suksien myyntiin lähdettiin mm. Kajaanin, Tornion, Rovaniemen markkinoille. Sotavuosina Ahon miehet valmistivat suksia myös Suomen armeijalle. Sodan jälkeen Ahon Leo Heikkinen ja Hovin Kalle Väisänen tekivät suksia yhdessä Hovin pirtissä. Vesalassa isä ja poika – Kalle ja Viljo Karjalainen työskentelivät yhdessä. Nämä molemmat yhteistyöt loppuivat liikevaihtoveron vuoksi ja jokainen jatkoi suksen tekoa yksin.

Vuonna 1966 Ahon Heikkiset ja Hovin Väisäset yhdistivät suksentekotaitonsa ja Hoviin perustettiin osakeyhtiö Palta-Suksi Väisänen&kumppanit, joka ryhtyi valmistamaan sälesuksia. Sukset markkinoitiin Keskon kautta ympäri Suomen. Suksia valmistettiin myös puolustusvoimille. Versta työllisti useita vaarankyläläisiä kausiluonteisesti ja välillä töitä tehtiin yövuorossakin. Suksen teko päättyi vuonna 1972 suksiverstaan tulipaloon.

Ahon pojista Fredrik Heikkinen jatkoi suksien valmistusta aina 1980-luvulle saakka verstaassaan Paltamon kirkonkylällä.

Monumentin pääsuunnittelijat ja tekijät Jouni Leinonen ja Markku Väisänen etsivät Hovin metsästä komean, suoran koivun ja työstivät siitä 6,5 metriset sukset Juholan navetassa. Sauvakot ovat Jounin käsialaa. Tuulen kaatama kaksiahaarainen jalustapuu löytyi Hovin metsästä ja sen työstämisessä ahersivat myös Kalevi Karjalainen ja Jukka Leinonen. Jalusta saatiin maahan Möttösen kaivurilla. Antero Heikkinen on työstänyt tänä syksynä monumentin nimikyltin JUURET VAARANKYLÄSSÄ.

Markku ja Jouni Kuva Hannu Mustosen

KYLÄJUHLA 09.12.2017

Kyläjuhla oli osa Paltamo-Seuran hallinnoimaa Elävä Ekomuseo-hanketta. Vuoden 2017 hirvipeijaiskeitto nautittiin Kyläjuhlan yhteydessä. Keitto valmistettiin metsästysseuran hirvenlihoista yhteistyössä metsästysseura Hukkalan Erän kanssa. Niinpä Kyläjuhlan valmistelutyöt aloitettiin yhdessä perunateatterilla, siivouksella, ja kakun leivonnalla ja keitto tarjottiin koko juhlaväelle kodalla ennen varsinaista juhlaa.

Vaarantalon seinustalle koottiin suksinäyttely, jossa oli paikallisten mestareiden veistämiä suksia ja sauvoja ja hiihtokilpailuissa menestyneiden hiihtäjien välineitä.

Monumentin paljastivat Terttu Väisänen Jouni ja Jukka Leinosen kanssa, jonka jälkeen paikalle kokoontunut väki alkoi spontaanisti laulaa suksiin liittyvää vanhaa koululaulua.

Monumentilta siirryttiin sisätiloihin, jotka täyttyivät ääriään myöten. Juhlassa juhlistettiin Vaarankylän kyläyhdistyksen 25-vuotista taivalta rekisteröitynä kyläyhdistyksenä. Kylätoiminta alkoi jo 1970-luvulla, mutta rekisteröinti tapahtui 1992, kun koulurakennus ostettiin kyläyhdistykselle. Osto oli aikanaan hieman pelottavakin askel, joka kuitenkin onnistui. Niinpä se on huomioitu myös laajemmin, osoituksena siitä on Vaarankylän valinta jo toisen kerran Vuoden kaunuksiksi kyläksi. Kyläjuhlan juhlapuheen paikalla Niemelän Arja muisteli elämää ennen vanhaan Vaarankylällä. Musiikista vastasi Kolokosti Koriat. Juhlan päätteeksi nautittiin täytekakkukahvit.

Kyläjuhlassa huomioitiin kyläaktiiveja kunniakirjalla ja kukkasella. Huomionosoituksen tällä kertaa saaneita olivat Pentti Leinonen, Terttu Väisänen, Raija Kyttälä, Pentti Määttä, Tapio Pylvänäinen sekä kuvasta puuttuvat Irja Karjalainen, Teuvo Kyttälä sekä Marika Korhonen. Kuva Hannu Mustosen.

Arja Heikkinen puheenvuorossaan toi elävästi ja mielenkiintoisesti esille, millaista Vaarankylässä oli elämä hänen lapsuudessaan, kuva Väylä-lehdestä

Laulu kaikuu Vaarantalolla – vappaasti!

Parin viime vuoden aikana on laulu kaikunut Vaarantalolla – liepä tuo kaikunut aikaisemminkin, mutta ei varmaan niin vapautuneesti ja innokkaasti kuin nykyisin. Karaoke on tullut meillekin ja tuonut kyläläisille tilaisuuden viettää yhdessä aikaa mukavan harrastuksen parissa.

Muutama vuosi sitten tuli puheeksi karaoken mahdollisuus Vaarantalolla ja siitäkö lie Väisäs-Markku saanut kimmoketta, kun laitteet on nyt koottu kasaan ja laulaminen onnistuu. Innokkaita osallistujia on löytynyt kylältä yllättävän paljon ja kylän ulkopuoleltakin muutamat sävelniekat kulkevat talolamme säännöllisesti; erikseen on kyllä mainittava Huuskon Esa, joka pyyteettömästi on lainannut omia välineitään lauluiltoihin.

Itse olen aina tykännyt laulamisesta, vaikka aikanaan kansakoululaulaminen ei niin mukavaa ollutkaan – varsinkin laulukokeet alakoulussa olivat piinallisia: pelotti ja hermostutti ja hävetti yhtäaikaa. Jollain lailla ne kuitenkin aina sai läpi ja palkintona oli vuosi vuoden jälkeen kutonen todistukseen. Kuitenkin myös yhteislaulua oli musiikintunneilla ja se oli aina mukavaa.

Parastahan karaokelaulamisessa on se, että ei tarvitse välttämättä osata niitä kaikkia teoria-asioita, nuotteja ja rytmejä ja muuta vaan riittää kun on innostusta ja rohkeutta tarttua mikrofoniin; sittenpä sieltä tuleekin mitä mehukaimpia esityksiä ihan keneltä tahansa!

Välillä on päästy muutaman kerran nauttimaan muistakin huippuesiintyjistä, kun tangokuningas Pekka Mikkola on vieraillut talollamme ja laulattanut ja tanssittanut väkeä karaoken lomassa.

Ennenmuinoin oli kylällämme elokuvia, tansseja, kerhoja ja opintopiirejä – nyt aika on toinen ja yksi uusista yhteisistä harrastuksista on karaoke. Perusasia on kuitenkin säilynyt samana; on mukava tehdä yhdessä asioita, pitää kylää elävänä.

Laulu kaikukoon edelleen!

Kuvat ja teksti Syyskuuta 2018
Vehmasmäessä Ari Karjalainen

Lehon Mikko 50 vuot t a

Maaliskuun kolmas päivä Vietettiin 50-vuotis juhliani Vaarantalolla. Ajankohdaksi valittiin järjestäjien kanssa kyseinen päivä, kun oli tarkoitus pitää Pertin kanssa yhteiset juhlat, mutta kohtalo päätti toisin...

Juhlat alkoivat iltapäivällä iloisten tapaamisten merkeissä! Vieraat koostuivat sukulaisista, naapureista, ystävistä ja yhteistyökumppaneista.

Keittoruokailun jälkeen oli pientä ohjelmaa Lapsikuorosta tietokilpailuun, Moilasen Pasin haitarin soittoon ja kenkäleikkiin!

Kahvit täytkekakkuineen ja lisukkeineen kuuluivat ohjelmaan iloisten keskustelujen säestyksellä!!

Kiellosta huolimatta sain paljon lahjoja Lepo- ja Isännäntuolista eloonjäämispakkaukseen... Myös monet villasukkaparit lämmittivät mieltäni ja jalkojani. Talokohtainen vihko ja monet muut lahjat olivat kaikki mieleisiä!!

Ilta huipentui Karaoketansseihin, jossa olivat pääesiintyjinä Tangokuningas Pekka Mikkola ja Tango-prinsessa Johanna Piipponen miehensä Jyri Laitilan kanssa!!

Myös päivänsankarina pääsin esittämään Johannan kanssa Jotain jää kappaleen Pekan ja Jyrin säestyksellä!!

Päivä oli minulle kyllä ikimuistoinen! Siitä suuri KIITOS teille kaikille, teitte juhlastani juhlan arvoisen.

Kuvat ja teksti Kiitollisin
terveisin Mikko

Hääkattauksia vaarantalolla 2018

Vaarankylän kylätalon maalausurakka 30.5. – 16.6. 2018-09-27

Kylätalon maalaustalkoot aloitettiin 31.5.2018 hankkimalla hiekkapuhalluslaitteet, joilla poistetaan hilseilevä vanha maali seinistä ja kattopelleistä. Korsun Teräkseltä saatiin lainaksi iso paineilma-kompressorin ja hiekkapuhallus-säiliö. Ensi reissulla todettiin että kompressorin kärryn rengas on puhki, joten laitettiin siihen sisuskumi rengasliikkeestä. No sitten lähdettiin Anteron pakettiautolla vetämään kärryä Vaarantaloa kohti ja vanhan Esson kohdalla sisuskumi petti ja uusi renkaan hankinta oli edessä. Siitäkin selvittiin ja laitteet saatiin perille toisen päivän puolella. Laitteita kytkettiin ja huollettiin vielä seuraavanakin päivänä. Lopulta pienten vastoinikäymisten jälkeen saatiin laitteet pelaamaan ja seinät lähti putsautumaan vauhdilla. Seinät ja katto putsattiin maalista ja ruosteesta hiekkapuhalluksella ja pestiin pesuaineilla. Maalaaminen aloitettiin katosta, ensin kokeiltiin maalin levitystä telalla ja levitystä harjalla ja pensselillä mutta tapa osoittautui hitaaksi. Mattilan Anterolla on pieni maaliruisku joka osoittautui päteväksi laitteeksi ja sillä koko katto maalattiin. Menihän siinä monta päivää, mutta lopputulos oli hyvä.

Sitten siirryttiin seinien kimppuun, niissä vaihdettiin lahoja lautoja ja rimoja uusiin, maalattiin räystäslaudat valkoisiksi ja seinät oljenkeltaisiksi. Apuna oli taas vuokrattu maalauskurottaja, jolla päästiin yläilmoihin maalaamaan korkealla sijainneet kohteet. Parhaina päivinä talkoolaisia oli toistakymmentä ahertajaa ja ruuanlaittajia. Säätila vaihteli kuumasta sateisiin, mutta pääosin oli hieno alkukesän keli ja lämmintä sopivasti. Maaleina käytettiin kattoon vesiohenteista peltikatomaalia, joka tarttui hyvin lämpimään kattoon ja seiniin käytettiin Virtasen öljymaalia, joka levittyi hyvin ja kuivui hitaasti. Lopuksi Antero maalasi ikkunapenkkien pellit valkoisella peltimaalilla. Lopputulos on silmiä hivelevän komea talo. Urakkaan meni ainakin 540 työtuntia ja 17 työpäivää. Tekstit 27.09. Jukka Leinonen ja Markku Väisänen

Kylätalon maalausurakka vaati paljon etukäteistyötä. Maalin valitseminen tuotti hieman päänsäivää kun entinen Vaarantalon ulkomaali oli Museoviraston suosittelemaa Uula maalia jonka päälle sopivaa maalia tahtonut löytyä. Löysimme kuitenkin Väri-silmästä sopivan maalin ja homeensuoja-aineet. Tarjousten perusteella hankitut maalit ja pesuaineet jakautuivat kahdelle toimittajalle Kleman rakennus toimitti kattomaalit ja pesuaineet seinä maalit Väri-silmä. Hyvin suunniteltu puoliksi tehty sanonta, vaikka hyvin suunniteltiin jäi vielä työ jäljelle..

Aloitimme työt pienten vaikeuksien kautta katon hiekkapuhalluksella, joka vaatiikin hyvää nosturia. Korkeanpaikan kammoa ei tunnettu, koriin vaan ja puhallus käyntiin. Tarvittiin letkuja hyvä määrä sekä ammattitaitoinen koneen käyttäjä—insinöörin koulutuksella homma hoitui.

Hiekka lensi ja meteli oli kovaa, varustukset sen mukaiset. Selektoa tehtiin käsillä ja ilimeillä, liekki kaveri kaiken ymmärtäny, kovasti yritettiin.

vaarantalon maalausremontti

Peleko poesa, eikun katolle pesemään noet ja pölyt maalaoksen tieltä. Sitten pensselit ja ruiskut heilumaan ja valmista tuli. Anteron kamelinsorkkajalkineet suoraan Japanista pitivät miehen katolla.

Maalarimestareita oli saapunut vähän kauempaakin, eikä työnjoholla ollu paljon sanomista kun porukka maalia seinään veteli.

Talakooväelle ei makseta palakkoa. Vanha sanonta pitää paikkansa, että väki on pihittävissä hengissä niin pysyvät tyytyväisenä. Aekamoenen urakka ruuanlaetto talakooväelle! mutta eipä ollu valittamista ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

Vaarantalo vuonna 2018. Kuva Terttu Väisäsen

Vaarankylän kansakoulu noin vuonna 1970

Kuva kirjasta Kotiseutuni

Vaarankylän kansakoulu noin vuonna 1937

Kuva Lehdon albumista

Vaarankylän kansakoulu noin vuonna 1968

Kuva kirjasta Paltamon kunta 1968

Vaarankylän kansakoulu 1977 lakkauttamisen aikoihin.

Kuva Jorma Säde

Vielä laitettiin kyltit takaisin paikoilleen ja työ oli valmis. Mahtava homma ja vain yhteistyöllä se on mahdollista !!!

Vaaran kylän juhannus

Edellinen vuosikokous käsitelessään tämän vuoden toimintasuunnitelman kohtaa ”juhlat, iltamat, muut tilaisuudet” päätti järjestää kyläläisille ja kylän vieraille juhannusjuhlat Vaarantalolla.

Me allekirjoittaneet järjestelyvastuun saaneina majoituimme Vaarantalolle jo 20.6. jännittämään sään kehitystä. Sääennusteet eivät luvanneet kovin hyvää säätä....

Heti alkuun palaveerasimme Tertun kanssa aiheena yhteislauluvihkon laulujen valinta. Lähteinä oli lukuisia määrä sieltä täältä kerättyjä koosteita.—Terttu otti vastuulleen laulujen valinnan ja monistustyön.

Pihateltan katoksen pystytys aatonaattona... hyvän sään aikana, sujui Eilalta, Jukalta ja Markulta rutiininomaisesti. Sää huononiikin sitten yön aikana... vettä tuli ja tuuli kovaa. Aamulla myrsky riepotteli telttakatosta melkein pystyasennossa ja lopulta se päätyi maahan ilman sivutolppia.

Hyvissä ajoin sitten päätimme, että varsinainen iltajuhla lauluiheen ja eväineen pidetään kodassa. Juhannussauna oli kylpyvalmis puolen päivän jälkeen ja saunoja riitti mukavasti.

Iltapäivän ohjelma sujui sään mukaan ohjelmaa väljästi noudatellen. Kisailuista toteutui kuulantyohtö ja se olikin mainio kisa. Harmi kun tuloslista hävisi jonnekin kesän aikana, joten jää julkaisematta. Kuulosti kyllä, että voittajia oli enemmän, kuin kilpasarjoja.... Tytöt eivät osallistuneet kilpaan tällä kertaa.

Hyvissä ajoin siirryttiin kotaan makkaroiden, pullan, kahvin ja mehun nautiskeluun... jonnein verran soatto joillaan olla ommie evvätäkin... silleen sopivasti.

Yksi juhlamme kohokohta oli yhteislaulumme, joita virittelimme kodassa mainion hanuristin Pasi Moilasen säestäessä — Juhannusaaton juhla ja hanurimusiikki... hienoa! Tunnelma oli vähintäänkin katossa... kymmeniä laulajia naama naurussa! Sitä on mukava muistella.

Lipunnosto oli ajateltu tapahtuvaksi ilta kuudelta, mutta synkistyvä taivas ennusti sateen pian alkavan ja se ja se sai juhla-vaen juoksujalkaa lipputangon juurelle jo ennen sitä. .

Lipunnoston suoritti kyläyhdistyksen puheenjohtaja Terttu Väisänen yhdessä lapsenlapsensa kanssa . Lauloimme lip-pulaulun ja Maammelaulun

Pian tämän jälkeen siirryimme kokon äärelle ja kokon hiljalleen syttyessä ja liekin loimutessa virittelimme jälleen lauluja—nyt oli vuorossa nuotiolaulut. Kaikki tunnetuimmat nuotiolaulut löytyivät lauluvihkosta. Kun ne oli laulettu...pienen tauon jälkeen joku aloitti uudelleen laulukieroksen ja taas laulu raikui!

Sateisen illan hämärtyessä ja kokon suurimman uhon hiipussa siirtyivät lapset ja osa vanhemmista koteihinsa ja juhlat jatkuivat Vaarantalonsisätiloissa karaoken ja seurustelun merkeissä.

Kellot olivat siirtyneet jo ohi pikkutuntien ennekuin laulut päättyivät.

Juhannuspäivänä siivoilimme kotaa ja ”eärystelimme” kokoa kasaan hyvillä mielin ja naama hymyssä.

Ensi kesää ja juhannusta odotellessa Raija ja Esa Huusko

Teksti Esa ja Raija, kuvat Terttu

Venetsialaiset Vaarankylällä

Venetsialaiset on elokuun viimeisenä viikonloppuna vietetty veneily- ja mökkikauden päätösjuhla, jota vietetään myös veden, tulen ja valon juhla. Suomessa perinne on noin 100 vuotta vanha ja alunperin sitä on vietetty Länsi-Suomen rannikkoalueilla kokkoineen ja ilotulituksineen. Tätä nykyä tätä juhlaa on vietetty myös muilla paikkakunnilla kuin satama- ja rannikkokaupungeissa ja niinpä myös Vaarankylän kyläyhdistyksen historian ensimmäiset Venetsialaiset pidettiin Vaarantalolla lauantaina 1. syyskuuta alkaen kello 18.00.

Laitoimme telttakatoksen 'juhlakuntoon' lyhtyjen ja väri-lamppujen kera ja vieraat toivat lisäksi omia lyhtyjään ja kynttilöitä mukanaan, vaikkei vielä kuuden aikaan illalla ollutkaan pimeää. Vieraita saapui n. 34 (+ muutama jäniksen metsästäjä Hukkalan Erän majalta) ja iloinen juttu-telu täytti teltan. Ohjelmaan sisältyi lisäksi yhteislaulua, lätynpaistoa, noki-pannukahvit ja illan pimetessä tunnelma tiivistyi ja siirryimme kymmenen aikaan Vaarantalonsisälle laulamaan karaokea.

Ensi vuonna toivottavasti saamme juhlaan järjestettyä ohjelmallista menoa ja ehkä ilotulustakin kaiken muun lisäksi. Se jäänee nähtäväksi.

Kiitos Rea ja Pertti järjestelystä, kahvinkeitosta ja siivouksesta seuraavana aamuna, ilman teitä emme olisi pärjäneet. Esa ja Raija kiitos valojen laittamisesta sekä Jukka kiitos tosi hyvistä lätyistä (tosin taikina oli allekirjoittaneen tekemä, heh).

Sydämellisesti KIITOS kaikille juhlaan osallistuneille, te vieraat teitte Venetsialaisista tunnelmallisen iltatapahtuman!

Annettakoon lopuksi kuvien puhua puolestaan.

26.9.2018 Eila Leinonen

Kuvat ja teksti Eila Leinonen

Vaaran kylän Lentopallilo kesä 2018!

Lentopallon pelaaminen käynnistyi toden teolla tänä kesänä jo 27.5.18 ja pelattu on syyskuun ja lokakuun vaihteeseen joka sunnuntai iltaisin ja päivisin.

Kelit ovat koko kesän meitä suosineet, koska ei ole ollut kertaakaan niin huonoa ilmaa, että ei olisi pelaamaan pystynyt.

Pelaajia on ollut vaihtelevasti 10-15 kpl välillä, kenttä on ollut lyhyempi koko kesän, koska on ollut aloittelijoita mukana, jotka on kehittyneet pelien myötä huimaa vauhtia kokeneempien opastuksella.

Pelit ovat olleet letkeätä ja kevyttä lentistä, jossa on nähty todella tasaisia ja jännittäviä pitkiä pallo ralleja.

Joukkueet on sattuneet jakautumaan todella tasaväkisiksi. Joukkueita on muutettu kesken pelin vähän, jos on tarvetta ollut, hyvin harvoin näin on kyllä tehty.

Pelit ovat olleet koko ajan lähes aina viisi eräisiä ja todella jännittäviä loppuun saakka.

Kesällä oli tarkoitus haastaa muita Paltamon kylä turnaukseen kentällemme, mutta se jäi kuitenkin pois. Toivottavasti tulevina kesinä tämä toteutuisi. Kentällämme on täydelliset puitteet pelata, vaikka ihan isommallakin porukalla.

Pelejä jatketaan lokakuussakin vielä päivisin 12 alkaen, jos vaan säät suosii meitä.

29.9.2018 Milla ja Pertti

Pentti, Markku, Eila, Jukka, Pertti, Viljo, Kirsti.

Edessä Pertti, Terttu, Nuppu, Markku, Elina, Pekka, Raija, takana Veli, Milla, Aino ja Hanna

Helena, Irja, Kalevi, Eila, Jukka, Markku, Pentti

Edessä Anne L, Jukka L, Pekka M, Markku V, Milla H, Oona H, Aino V. Takana Tapio P, Pertti M, Helena L, Pentti L, Veli V, Raija M, Tuula K.

Tuula, Irja, Mikko, Pentti, Tapio, Markku, Aino Akseli, Oona, Milla, Pertti, Signe, Mikael.

Edessä Markku, Mikko, Veikko, Kerttu, Paavo ja Pekka, piilossa Irja ja Tellervo, takana Tapio, Tuula Raija, Jukka ja Mikko.

Edessä Irja, Terttu, Oona, Pertti, ja Pekka
Takana Pentti, Tapio ja Raija

Railakkaat

Koko kylän pikkujoulut
Vaarantalolla lauantaina 24.11.2018
klo 17.00 alkaen!

Joulupukkikin muorineen vierailee!
Joka lahjan tuo, hän lahjan saa!
(n. 5 euron lahja)

Lopuksi tanssit
Tanssit tahdittaa Pohjan soundi orkesteri

Myös sauna lämpimänä!

Puheenjohtaja	Terttu Väisänen	0503218883
Varapuh.joht.	Eila Leinonen	0405731657
Sihteeri	Marika Korhonen	0417215536
Jäsen	Raija Kyttälä	0440597229
	Pentti Leinonen	0500225489
	Pentti Määttä	0408280234
	Eija Moilanen	0405154536
	Jani Naumanen	0504123955

Tarjoukset Markku Väisänen 0400 192423

Julkaisija Vaarankylän kyläyhdistys ry

Halmetmäentie 2 a, 88300 Paltamo

Puh. 0503218883, 0400192423, 0503576331

www.vaarantalo.fi